

உ

கணபதி துணை.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி,
திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி
வெண்பாவந்தாதி,

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

இவை

திரிசிரபுரம், வித்துவசிரோமணியாகிய

ம-ரா-ரா-ஸ்ரீ,

சி - தியாகராஜசெட்டியா

ர வ ர் க ள ா ல்

இயற்றப்பட்டு,

கு ம் ப கே ர ண ம்

கவரன்மெண்டு காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உத்தமதானபுரம்

வே - சாமிநாதையரால்

சென்னை சூளை

தொண்டைமண்டலம் அச்சியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1888.

உ

கணபதித் துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி

காப்பு.

பூமேவு செம்பொற் பொதுவினடிகு கும்பெருமான்
பாமேவத் தாதி பகரவே—நாமேவு
மறபகத்தின் மேவி யமரு மொருகோட்டுக
கறபகத்தி னம்பொற் கழல்.

சமபாசாரியர்.

மாண்டபுகழ்க் காழி மறைக்குழவுஞ் சூலைகொடுத
தாண்டவர சுந்தரவ லண்ணலு - நீண்ட
திருவாத லூர்வேதச் செம்மலுமெஞ் ஞான்று
மொருவாத லூரென் னுளம்.

தீக்ஷாகுரு.

துன்னுபெருஞ் செல்வத் துறைசை கயிலையென
மன்னி யமருமெழின் மாணிக்க - மின்னுபுகழ்ப்
பீடார் குருகப் பிரமணிய தேசிகன்சீர்
பாடார படித்தென் பயன்.

நூ ல்.

சீர்பூத்த வம்பலத்திற் றேவிமலர்க் கண்களிக்க
நாட்பூத்த வில்ப நடநவிலுங் - கார்பூத்த
கண்டன் மறைச்சிலம்பு காட்டு மலாப்பாத
முண்டுதுணை நாயே னுயிர்க்கு. (க)

உயிரோ யுயிராததுணையே யுண்ணத தெவிட்டா
வாழிநோதீந் கண்டே யமுதே - செயிரோ
மருவச்செந் தேனேபோன் மன்றத்தி லாடு
மொருவாயான் றொண்ட னுனக்கு. (உ)

உனக்கடிமை யானென்று மோங்குதில்லை நமமா
வெனக்கிறைநீ யென்று மிசைப்பிபன் - மனக்கிசைய
உன்னை யடிபே னொருநான் மறப்பேனே
வன்னையே யப்பா வருள (ங)

அருட்பிழம்பை யானந்த வாழியையஞ் ஞான
விருட்பிழம்பைப் பாறறு மினனைத-தெருட்பிழம்பை
யுறறோ புறறுமன்றத் தும்பா பெருமானே
மறறோ பற்ற வலர். (ச)

வல்லா முலைச்சசியோன் வாழ்வுமயன் மால்வாழ்வும
பலலார் பணியம் பலக்கூத்த - னெலலார்
மலரடியை வாழ்த்தி வணங்குபே ரன்ப
ரலாபெரிய வாழ்விற் கணு. (ரு)

அனுமலை யாக வணுவாய மலையே
நனுமனு வாக நகமாப்ப - புணரவல

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி-

னேவனெழிற் பொன்மன்றத் தின்படஞ் செய்பெருமா
னேவனவ னுட்பர்க் கிறை.

(சு)

இறைவா வுவந்தேத்து மின்பவன்ப ருள்ளத்
துறைவாய்நீ யெல்லா முணர்வாய் - மறைவாழ்த்தும்
பொன்னம் பலவாரின் பூங்கழல்சேர் நாயேனுக்
கின்னம் பலவா விடர்.

(எ)

இடர்கெடுமா நெண்ணுதியே லென்னினிய நெஞ்சே
படர்சடைமேற் கங்கை பனிக்க - நடநவிலு
டம்பலத்தான் மேருவில்லாக் கம்பலத்தா னின்பாய
நட்பலத்தான் சீரோ நவில்.

(அ)

நவிலுமறைக கெட்டாத நல்லமணி நாலவா
கவிபுகலக கேட்டுக் களிக்குஞ் - சவிமணிசீர்
குன்றாப்பே ரின்பங் கொடுக்குமணி செங்கனக
டனாருதி மென்கண் மணி.

(சு)

மணிகண்டா வட்பல வாண வருத்தும்
பிணிகண்டு நெஞ்சிரக்கம் பேணுப் - பணிகண்ட
பூணுப்பொன் மன்றும் புண்ணியா நீசற்றுக்
காணுபா யேன்மறைந்த கண்.

(க)

கண்ணொளிமாய்த் தன்பர் கவிபுகலக் கேட்டடியேன்
கண்ணொளி மாய்க்கக் கருதியாய்- பண்ணொளிரப்
பாடவறி யேனம் பலவரதா நின்னடன
நாட வொளிர்கண் ணலம்.

(கக)

சு திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி:

நலமொன் றுனககுடாப்பே னன்னுவே கேட்டி
பலமொன்று பேரம் பலவன் - வலமொன்று
சூலத்தான் மால்குருதி துன்னிநிறை யுங்கரக
பாலத்தான் பொன்னடியே பாடு.

(கஉ)

பாடே னினியகவி பாடித் திருமுன்னின்
றூடேன் மலர்கொண் டருச்சியே - னீடுமறை
போற்றுக்கழல் சென்னி புனையென்பொன் னம்பலவா
சாற்றடியே னுய்யுஞ் சரி.

(கங)

சரிந்த பலளச் சடைதுசை யெல்லாம்
விரிந்தாடக கங்கைதுளி வீசப் - புரிந்தநட
மன்றத்தான் முப்புரங்கண் மாயத் தவரம்பொற
சூன்றத்தா னென்கள்குணக் குன்று.

(கச)

சூன்றெடுத்தான் காணாத கோமந்திபொற் சூஞ்சிதத்தாண்
மன்றெடுத்து நின்றாடு மாதேவ - னென்று
மிறைவ னெளியேமுக கேத்துமறை தோறு
நிறைவன் பொருளாகி நின்று.

(கரு)

நின்றேன் றிருமுன்னர் நின்று நெடுங்கருணைத்
சூன்றே யெனவழைத்துக் கும்பிட்டேன் - மன்றேய்ந்த
வானந்தக் கூத்த னழியாத முத்தில
மேனந்த நல்கா னெனக்கு.

(கக)

கும்பிடவே முத்திலங் கூடு மெனமறைக
ணம்பிடவே சாற்றுகின்ற ஈன்மையென் - கம்படுவெந்

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

௩

தீயெழுத்தை நீரெழுத்தாச் செய்பிரமா வோனாந்து
பாயெழுத்தான் சிற்றம் பலம்.

(௧௭)

சிற்றம் பலத்தாடுஞ் செல்வா சிறியேன்செய்
சூற்றம் பொறுத்தாள்வாய் கோமானே - சூற்றம்
பொறுப்பாயேற் பொல்லான் பொறுத்தானென் னுன்னை
யொறுப்பா ரெவரிக் குளர்.

(௧௮)

உள்ளமே நீகொ ளுறுதி யிதன்மேலென்
கள்ளமே யென்றுங் கலவாது - வெள்ளஞ்
சடையணிந்த வம்பலவன் ருட்கமலப் போதைத்
தொடையணிந்த பாவாற் றுதி.

(௧௯)

துதிப்போ மவன்புகழே சொல்வோமோ வாது
மதிப்போமெஞ் ஞான்று மறவோங் - கதிக்கே
புகவிடுமோ மன்றும் புண்ணியனெல் லோரும்
நகவிடுமோ நெஞ்சே நமை.

(௨௦)

நமர்கா ணமனுக்கெ னம்மிடத்து வேலை
யமரர்பணி தென்புலியூ ரத்தன் - நமரானேம்
அஞ்சா தடர்த்தா லறைவோ மயர்த்தனைகொ
லெஞ்சாதெண் மாணிசெய லென்று.

(௨௧)

என்பரவம் பூண்ட விறையைப்பொன் னம்பலத்துத்
தன்பகலக் கண்டு தொழுதேத்து - மன்ப
ரடிப்பங் கூப்போதை யம்பொன் முடியா
முடிப்ப ரமரர் முடிக்கு.

(௨௨)

சு திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவத்தாதி.

முடியாப் பெருவாழ்வே முன்னவா வென்னும்
வடியாத வானந்த வாரி - கடியாரும்
பூங்கொன்றைத் தாமா புலியூராய் நாயேனைத்
தாங்கொன்றைத் தாநீ சரண்.

(௨௩)

சரமொன்று தொட்டுத் தழல்விழிக்கு நேராய்ப்
புரமொன்ற வெய்ந்த புதல்வன் - றிறமொன்றக
காவானைக் காவென்றல் கைவிட்டுத் தென்புலியூ
முவானை நன்னெஞ்சே முன்னு.

(௨௪)

முன்னுவாய் நெஞ்சே முடிந்தபல மெத்தனையோ
வின்னும் வருபவங்க ளெத்தனையோ - பொன்னம்
பலவனைக்கண் டேத்திப் பவதொலைத்தல் செய்யா
தலமருவா யென்றோ வறை.

(௨௫)

அறைகூ வி நின்றே யமருவந் தாண்ட
விறைவா பலவ ரிறந்தார் - நிறையோத
நஞ்சமுண்டிஞ் சாவாத நம்பனைப்பொன் னம்பலத்துத
தஞ்சமென நெஞ்சேநீ சார்.

(௨௬)

சாரும்பே ரின்பலந் தாரணியீர் தும்மைவீட்டுப்
பேரும் பிறவிப் பெருந்துன்பம் - யாரு
மதிக்கும் பெருமான்செய் மாணிக்கக் கூத்தைத்
துதிகும்பொன் மன்றிற் றொழின்.

(௨௭)

தொழுதுந் துதித்துந் துகளிலன்பு தாவென்
றழுதுநினை யன்ப ரடைந்தார் - முழுது

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி. ௭

மறமே புரிவேன் மறவிக்கென் சொல்வே
 னறமே திகழ்புலியூ ராய். (௨௮)

ஆயேன்சி வாகமத்தை யாய்ந்தார் பணிபுரியேன்
 பேயேனுப்ந் தார்போற் பிதற்றுவேன் - றாயேனு
 மல்லேனெவ் வாறுன்னை யாய்மலர்கொண் டர்ச்சிப்பே
 னல்லாய்பொன் னம்பலவா நான். (௨௯)

நாவிருக்க நீயிருக்க நாமம் பலவிருக்கப்
 பாவிருக்க நீன்பெருஞ்சீர பாடிடேன் - பூவிருக்குங்
 கொன்றையாய் மன்றிடைநின் கூத்துத் தரிசியே
 னென்றையா யானுய்கு வேன். (௩௦)

ஏனே பலபவமேற் றின்ன வுறல்வேண்டு
 மானேவென் கண்ணாண் மகிழவே - தேனேதா
 னென்னும் பிரான்மன் றிடைச்செய் நடங்கண்டு
 மன்னும்பே ரின்படையா மல். (௩௧)

மலநோய் துரக்கு மலிபவங்கண் மாற்றுங்
 கலர்காணு தென்றுங் கரக்கு - மலரிமையக
 குன்றின் முளைத்த கொடிபடர்த்த வாமத்து
 மன்றி னடிக்கு மருந்து. (௩௨)

மருந்தே பவப்பிணிக்கு மன்றத்தி லாடு
 மருந்தத் தெவிட்டா வழுதே - பொருந்தார்
 புரமெரித்த முக்கட் புனிதா திற் பாட
 வரமடியே னுக்கருளு வாய். (௩௩)

அ திருச்சிற்றம்பல வேண்பாவந்தாதி.

வாரணிந்த கொங்கை மலைக்குமரி கண்டுவக்கச்
சீரணிந்த மன்றிற் றிருநடன - நீரணிந்த
பெமமான் புரிவன் பெறும்பே நிதன்மேலெ
னமமாகண் டேத்த லழகு. (௩௪)

அழுத மறைமழவிற் கம்மை முலைப்பால்
பழுதகலத தந்தபைம்பொற் பாண்டங் - கழுவுபுனல்
உண்ணுந் தவமேனு முண்டோபொன் னம்பலவா
வேண்ணுமடி யேனுக் கியம்பு. (௩௫)

இயலாரந்த பல்புலவோ றோத்துமிறை வாபெண்
பயலாரந்த மேனிப் பரமா - மயலாரந்தோர்
காணாத வம்பலவா கன்னெஞ்சே னன்சில்லே
னா தடிமையென்பே னன். (௩௬)

நானே தவமுடையே னானே தவமுடையேன்
நேனே யமுதே செழுமபாகே - யானாத
செல்லமே யென்றுகவி செபபச்சிற றம்பலததா
னலவரந்தந் தாண்டமையா னன்று. (௩௭)

நன்றோ புலவீர் நலமிலாப் பேதையனாக
குன்றேய்பு யாவென்று கூறுவீர் - கொன்றைமலாத
தாமத்தாய் தென்புலியூர்ச் சங்கரா வெற்பரசி
வாமத்தா யென்றன் மறந்து. (௩௮)

மறந்துகினை டன்றி வழத்துமோ வேன்னா
விறந்து பிறப்பாடை யென்றுஞ் - சிறந்ததே

திருச்சிற்றம்பல வெண்பா வந்தாதி. ௯

மாங்கனியுண் வாயுணுமோ வன்காஞ் சிரங்காய்பொன்
னேங்கனிகர் மன்றா யுவந்து. (௩௯)

உவந்துநீனப் பூசை யுஞற்ற லொழிந்தேன்
பவந்தொலையு மாறு படனேன் - றவந்தானஞ்
சிந்தியேன் றென்புலியூர்த தேவாரின் சேவடிகள்
வந்தியே னுய்வேன்கொன் மற்று. (௪௦)

மற்றென் னுறல்வேண்டும் வந்தித்தான முதநிலஞ்
சிற்றம் பலத்தாநிந் தேவாபிரா - னுற்றருளவ
னென்றால் விரையா னொவனோ மடநெஞ்சே
சென்றாடல் கண்மிகதி சோ. (௪௧)

சேரார் பவப்பெருநோய் தீராவெ வாறந்தோ
வாராபே ரானந்த வாரிபுக - னீரார்ந்த
செஞ்சடையா னேரிருவா சேவிகக மன்றாதி
மஞ்சடைய தில்லை வனம். (௪௨)

வனமடைந்து புன்சருகு வன்காய் கிழங்குண்
டினனெதிரின் றோகா லெடுத்தும் - கனலிடையே
சோநதுந் தவஞ்செயலென் றில்லைமன்றி லெம்பெருமா
னார்ந்தடங் காண லயர்ந்து. (௪௩)

அயில்வே லனுக்கு மரிமதர்க்கட் பாவாய
மயிலேய்மென் சாயன் மடந்தாய் - குயிலேயின்
சொல்லா யெனபபலகாற் சொல்லுமபொன் மன்றாடல்
வல்லா யெனிற்குறையென் வாய்க்கு. (௪௪)

கூ0 திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

வாய்மை யன்பு சற்றுமிலேன் வன்னெஞ்சப் பாதையிடைச்
சேய்மையின்றிப் பூத்துத் திகழுமோ - தூய்மைநிழல்
குன்றாத பேரன்பா கோதிலுள வாவிமலா
மன்றாதி பூத்தா மரை. (சுரு)

மறையெகினம் வரன்பறந்தும் வளறிமண் கீண்டிம
பிறைமுடியுந் தானும் பெரும - னிறைபெரு ளன்
பற்றாத சிற்றம் பலத்துளெங்க னின்றாதி
முறா முலையாய் மொழி. (சுரு)

மொழியத் தெவிட்டா முதல்வநிஞ்சீர் முற்று
மொழியப் புகலவேனென் றுன்னி - னிழிவுடைய
சிறநெறும்பு வாரிமுற்றுஞ் சேரவுண்ண வுனனாதே
சுறையாசிற் றம்பலநா தா. (சுரு)

தாமரைக்கண் குன்றொருவா தாளிட்டார் மறொருவா
மாமரைக்கண் குண்கண்வைந் தாரிவரு - ளாமொருவாப்
பொன்னடிவைத் தாயொருவாப் போக்கின யாழிகொடுத்த
தென்னவற மன்றுடையா யீது. (சுரு)

ஈதே கருணை யிறைவாபென் னம்பலவா
தீதே தமிழனனி செய்திடினும் - போதே
யனையகின்பொற பாத மடைந்தபின்னுந் தீய
வினையகற்றி யாளா விடின. (சுரு)

விட்டோம் பயனில்லா வீண ருறவெல்லாந்
தொட்டோமின் பஞ்செய்யுந் தொண்டுகளை - ஈட்டோந்

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி. கக

றெண்டா பெருங்குழுவைத் தூய ஈடரசு
னண்டாதொழு மன்ற மடைந்து. (௫௦)

அடைந்தா ரெவனோனு மாந்த வெள்ளங்
குடைந்தாட வம்மின்கள் சும்பிட் - மிடைந்தோ -
துமிற்றவி யோட்டிமினக ளென்று துவலுதல்போ
லம்பலத்தி லாடு மரன். (௫௧)

அரவமைந்த செஞ்சனையா னம்பலவ னென்றோ
புரவமைந்த வாளானமை பூண்டு - மிரவமைந்தே
பேற்றான் றலைககலங்கை யெண்ணான கறஞ்செய்யோ
கூற்றாளுண் ணுணங் கொள. (௫௨)

கொள்ளக குறையாத கோதி லரு - கடலே
யொளப படாதபே ரின்பமே - வெள்ள
முத்தத சடைமுடியாய முன்னவா மன்றி
வாடித்தகழ் னையேற்கு நல்கு. (௫௩)

நல்குவா யென்றுன்னே நம்பினே னன்பருள்த
தல்குமிரு னோட்டு மவிரொளியே - மல்குதிருச்
சிற்றம பாவவருள் செயயாய் சிறியேன்செய
குற்றங் குணமாகக் கொண்டு. (௫௪)

கொண்டோம்போன் மன்றாடுங் கூத்தன் கழல்சிரமேல்
விண்டோ ரெடுங்குயாசெய் வெம்பிறவி - யண்டருளோ
நாடிபேறி யார்பெற்றா நாடித் துருவிடினும்
வம்பேறு சொககைமட வாய். (௫௫)

கட திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

வாயா வாழ்த்துவார் மன்னுநடங் கும்பிடுவா
தோயாவா நடந துளைகுவா - ரோயாது
நின்றுருது வாயை நின்னன்பர் யானாபொன்
மனறுபுக நின்றூண் மதிதது.

(ரு௬)

மதிதவழுஞ் செஞ்சடையும் வானபுலவா பாடு
துதிதவழும் பூந்தாளுந் தேதாற்றித - கதிதவழு
மம்பலநதி னின்றாடு மப்ப நயன்றிருமால
வெம்பிவிண்மண் கீள விடுத்து.

(ரு௭)

விடவரவஞ் சென்னி மிலேந்து புலியும்
படவரவுங் கண்டு பணிய - நடநவிலவே
னமபலங்கண் டேத்து மதுவே யறிஞரடை
செமபலன்வே நென்னெஞ்சே தோ.

(ரு௮)

தோநதுணாநத மெய்ஞ்ஞானச் செல்வ லொலங்கூடி
வாந்தபுகழ் வாயா வாழ்த்துநயே - நோந்துநின்றூண்
மன்றடைநது குமபிட்டு வாழ்வுறறா யானைய
வென்றடைவே னின்றா ளிணை.

(ரு௯)

இணையிலலா நின்னன்ப ரொய்தும் பெருவாழ்
வணையநா யேனெண்ணி னைய - டணையிற
குரண்டம்வான் கங்கைநதி கூடநீனை யாதோ
வரண்டவாத் தென்புலியூ ராய்.

(௬௦)

ஆயா மனையி லளைநிருடிக் கட்டுண்ட
மாயனபொன மன்ற மருவியுந் - தாயனையான்

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

கந

நனைக்கும் பிட்டின்பஞ் சாரா தினுந்துயில்வா
னென்ன புதுமை யிது.

(சா ௪)

இதுவோ பெருமை யிரணியமன் றுடும்
விதுவேய் சடில விமலா - மதுவேயநீன
பொன்னிதழிப் பூந்தார புரிந்தருளாய செம்பவன
மன்னிதழி யுய்யும் வணம்.

(சா ௨)

வண்ணங் கரிய மணிமிடற்றாய் துனபுறுவே
னெண்ணந் தெரியா திருக்கின்றாய - பண்ணையல்
ஆமனறத் தாமி மரசே நினைமெலலா
மோபெருமா நென்பதெவ்வா றோது

(சா ௩)

ஓதா துணாந்த வொருவருண ஞானபபாற
கோதாரா மற்கொடுத்த கோமானே - தீதாரா
மன்றாடு மாமணியே மாணிக்க மேயடிபேன
குனருடைய தீர்த்தடிமை கொள.

(சா ௪)

கொண்டா லெனையடிமை கோபிப ரோவடியா
தண்டா வருட்பெரிய சாகரமே - கண்டா
பிரியாப்பொன் மன்றும் பெம்மானே தீரோ
யெரியாய் வருத்து மெனை.

(சா ௫)

என்னேநின் னுள்ள மிரங்கா திருக்கின்றாய
பொனனை மணியே புகழமுதே - யின்னை
யெனையோய்தீர்த் தாளின்மன் நீசா நினகரூப
மினவேறுண் டோபெருஞ்சீரே பேச.

(சா ௬)

கசு திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

பேசுவே னின்பெருஞ்சீர்பேயேனை யாட்கொள்வாய்
கூசுவேன் மற்றையர்சீரகூறவே - நேசுமொடு
நம்பினாகைகைவிடுத னல்லறமோ மன்றாடும்
எம்பெருமா னீசற் றிசை. (கூஎ)

இசையார்த்த தென்றில்லை யீசாவின் வளபா
நசையார்த்த பாக்க ணவில்வா - வசையார்த்த
நாயே எவ் வாறு நவிலுமன் புள்ளேனோ
திபெனென் செயவேனீ செப்பு. (கூஅ)

செபபும் பல மறையுஞ் சென்றேத்துத் தில்லைவனத
தொப்பு முயாவு மொருவி நிற்கு - மப்பனோ
நின்னடிசேன னுன்புறுத னோகண்டான மறையா
உனனைபே சாரோ வுரை. (கூசு)

உரையாத பொன்னே யொளிசாணை யிட்டுக
கரையாத மாணிக்கக் கல்லே - விரையார்த்த
வாகுழலா னோக்கப்பொன் மன்றாட்டுக் கடலே
யாதுணை யேனுக் கருள். (எ௦)

அருளே யுருவா யமைத்திடப்பா னின்று
பொருளேயின் னுடல் புரிந்து - தெருளேய
நோக்கம்மை நிற்கு நுவலாளோ மன்றாடும்
காக்கவென்றே பென்றுயரக் கண்டு. (எ௧)

கண்டுத்தே னுட்பாலுங் காமர் பசுங்கிளியும்
கொண்டுவமா னஞ்சொல்லக் கூடாத - மண்டுகவை

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

கடு

யென்றும்சொ னின்செவிகட் கேளுமை யென்கொடுமை

மன்ற யமர்தலை வா.

(எ௭)

வாமான் மறையாக்கொண் மாநேவா மன்றாடுங்
கோமானே யெங்கன்குணங் குன்றமே - யே மர்து
நின்னருளை நாடியே நிற்பே னடைந்திலேன்
என்ன வறுமை யியம்பு.

(எ௮)

இயம்ப நனியினிக்கு மின்னமுதே பூவா
சயஞ்சலவு தில்லைக ஈரும்பே - நயங்குலவ
நினனைப் புதழ நெடும்பாக் கியம்பெற்றேன
எனனை குறைசொ லெனககு.

(எ௯)

எனககுநின் பூதாளான் பெய்தாந தென்கொல்
மனககின் பருளு மணியே - புனங்கொன்றைப்
பூதாமா மன்றாடும் புண்ணியா வானமா
நோதால கயிலையிறை யே.

(எ௯)

ஏதோநின் னும மியம்பத் தெரிந்திலேன
தீநோவு பாடலெங்கன் செபபுவேன் - மாநோடு
நின்றுதிலை மன்றாடு நின்மலா நின்னருளை
யெனறுபெறு வேன்றீய னேன்.

(எ௯)

ஏனக்கொம பென்று மிலங்கு மணிமாப்பா
கூனற் பிறையேணிக கோமானே - காணத்
துறைவேடா கோமா னுரைக்குமின் சொல்லோ
நிறைமன்றத் தாயென்சொ னிறகு.

(எ௯)

கஅ திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

ஈறைமருவு கண்டத்தன் காமந்தி யோடு
 ிறைமருவு செவ்வேணிப் பெம்மான் - நறைமருவு
 சோலைகுழ் தென்றிலலைத் தொன்னகரான் வெள்ளென்பு
 மாலையா னீவன் வரம். (அகா)

வாமேயந்த தென்றிலலை மன்னுமண் ணுண்ட
 வாமேயந்த செங்கைத தலைவா - புரமேயந்த
 நின்வாய நெருப்பிற்கு மேராகி நிறகாதோ
 வானவாய பவமா மெயில். (கா0)

ளயில்குழந்த தென்றிலலை யீசா விமய
 ளயில்குழந்த வாமத்து வாளா - ளயில்குழந்த
 குலப பாலையாய்கின் றொலபுழ்சொல லென்னையன
 ளுலப பாலடப்பானே மறநு. (கா1)

மறநும பெறுமடயனென் வன்னெஞ்சே பூஞ்சோலை
 சநநுயதென றிலலைச் சுடாமன்றி - லுற்று
 நபமாடு மெம்பெரு மா னற்குஞ் சித்ததா
 மட மாற சேவை செயின். (கா2)

செயயில் வளைமுர லுந் தெனறிலலைத் தொன்னகரோ
 வாமயில் கையாய மாமலையோ - பொயயில்லா
 வேநமுடி யோதியேன் வெயயவுள மோபரம
 னேதமின்றி வாழு மிடம. (கா3)

இடததுமான கொண்ட விறைவா வுதிசி
 வ - கருவிழன் மேய மருந்தே - தடததுக

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாத்.

கக

சயல்பாயுந் திலலைக் கருத்தா ளுளத்து

மயலபாயா வண்ணமருள் வை.

(7௭3)

வையம் பரவ வளரு மணிமன்றி

லையன் கழனிநுவி யானந்தஞ் - செயயும

திருக்கூத்தை முன்னின்று சேவிகரு மெயடன

பருக்கூத்தை மெயில்லை பா.

(7௭௫)

பாரிடங்க ளூழ்ப படர்வனத்தி னின்றாடு

நீரிடங்கொள் செஞ்சடில நின்மலன - றோரிடங்கொள்

வாமத்தாள் காண மணிமன்று நின்றாடு

மேமத்தா றோத்த வியைத்து.

(7௭௬)

இயம்பப் புகின்மன்றத் தெமமாந் பெருமை.

நயம்பட்பச் சொல்ல னலமேய் மயம்பட்பம்

புல்லோர் பெருமை புகலங் கண்டிடத்தும்

சொல்லோஞ்சொல் லோடு துணித்து.

(7௭௭)

துணித்தமற யாகமங்கள் சொல்லப்பொன வேணி

யணிந்த வரவ மசையத் - துணிந்தவொளி

மன்றாடு மானந்த வாமமதுவை யுண்வேக்குங்

கன்றாடுங் கையுமையாள் கண்.

(௭௭௮)

கண்மணியே முக்கட் கருட்பே யிருளகற்றும்

விண்மணியே யென்றன்பர் மேவவே - பெண்மணியாம

பாகத்தாள் காணப் பரமன் மணிப்புயப்பூ

ணுகத்தான் செய்யு நடம.

(௭௭௯)

௨௦ திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி.

நடலை யறுத்தோ நமற்கஞ்சோம் பாசக்
கடலை யெளிதிற் கடந்தோம் - திடவன்பு
பெற்றம் பலமடைந்தோம் பேணுவோ மெம்பெருமான்
நிறைம பலம்வணங்குஞ் சீர். (சூ00)

திருச்சிற்றம்பலம்.
சிறப்புப்பாபிரம்.

பண்பாவந் தாதினாரட்ப் பண்ணவனைப் போற்றியொரு
வெண்பாவந் தாதி விளம்பினான் - விண்பானன்
கோடுந்நி யாகரா வுத்தமவென் றேத்தானாச
சாடுந்நி யாகரா சன்.

அறுசோக்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.
வெள்ளியகொக கிறகறுகு மதிநதீ
நாவாதி மிலைது வந்தே
யொள்ளியபூந் திருக்கலை வீற்றிருக்கு
நடராசற் குவப்புச் செயவ
துள்ளியவீ தென்றறிஞர் சொலவெண்பா
வந்தாதி யொன்று பன்னா
நெள்ளியசோத் தியாகரா சக்கவிஞ
ரேறினிது செபரி னாலை.

திருச்சிற்றம்பல வெண்பாவந்தாதி
முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி
வெண்பாவந்தாதி.

காப்பு.

கிங்களணி செஞ்சடைமா தேவன்வெண்பா வந்தாதி
மங்கள மாக வழத்தவின்சொ - லிங்கருளு
மாதங்க வத்திரத்து மான்முதலோர்க கூடுழிகு
மாதங்க வத்திரத்து மான்.

சம்பாசாரியர்.

அடிகளார், காழிவாய் ஞானக கவுணியாகு ஸாமணியு
மாழிவாய்க் கன்மிதந்த வடபனு - மேழிசைவாப
பாட்டுடைத்துக் கண்பெற்ற பாவலனுங் கோலையா
னேட்டெழுதச் சொற்றவனு மே.

அவையடக்கம்.

சீருருஞ் செலவத் திருக்கோயில் கொண்டருளி
யாரூரு மொற்றியு மாபரன்றன் - பேரூரென
பாடற்குற் றஞ்சிறிதும் பாராதருள்புரிவா
னெ-ந் குலக ஈயந்து.

உஉ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

நூ ல்.

திருவார் கமலைத் தியாகேசா வொபசி
லொருவா வென்கண்ணே யொழிப்பாய் - கருவாய
பிணிகருமருந் தென்றுன்னேப் பேசலன்றி யென்கண்
மணிகருமருந் தென்பேன் மகிழ்ந்து. (க)

மகிழ்ந்தொற்றி யூவாரூம் வள்ளான்முக கண்ணா
மெகிழ்ந்துள்ள நீனை நீனைப்பேன் - புகழ்ந்துகவி
பாடுவனென் கண்மறைவைப் பாற்றினனென் றென்று வ்கொண்
டாடுவனென் னையா வருள். (உ)

அருளுடையே நென்றென் றறையையறி வில்லா
மருளுடையேன் கண்ணை மறைத்த - லருளோ
திருவாரூர் வாழுஞ் சிவனே வான்வாழ
மருவாரூர் மாய்த்தாய் வருத்து. (ங)

வழுத்துவே னொற்றிகா வாழ்வேநின் றுணெஞ்
சழுததுவே னென்று மயமோன் - கொழுத்தபுக
ழையா வரனே யடியேன் குழிவிழுந்து
நையாத வண்ண நவில். (ச)

நவில் வினிக்கும்பன் னுமத்தாய் கற்ற
கவிவலவ றோத்துகறைக கண்டா - புவியரசா

மாநு ரரசே யமுதே யடலாழித்

தேநூர் விடங்கவருள் செய்.

(௩)

செய்ய கழலடியேன் சென்னிமிசை வைத்தருள்வாய்

வெய்யவிட முண்ட விமலனே - கைய

ரடையாத வொற்றிக ராண்டவனே ருலப்

படையா மலர்ககரத்தப் பா.

(௪)

பாவா லுனையன்பிற் பாடேன் பரமேட்டி.

பூவாலுன் பொறபாதம் பூசியே - னோவால்

வருத்துமெளி பேணும் வகையுண்டோ செலவா

நிருந்துங் கமலைபர சே.

(௫)

சேவேறி வந்தடிமேன் செல்லக்களை வாயமாலும

பூவேறி னானும் புகழ்புனிதா - காவேறிக

கார்தூங்கு மொற்றிககாக காபாலீ கங்காளா

நீர்தூங்கு செஞ்சடைய னே.

(௬)

நேசஞ் சிறிதுமிலே னின்னடிமை யென்றுடைபபேன்

பாச மகன்றெப் படியுய்வேன - ஈசா

கமலா லயத்தமர்வாய் காரா களத்து

விமலாநா யேற்கு விளம்பு.

(௭)

விள்ளு பெரும்பிறவி வேலைக் கொருவடவை

யெள்ளுவினைக் காட்டிற் கிருநவியந் - தெள்ளுபுனல்

பாய்சடையா நெற்றியூர்ப் பாண்டரங்கன் வானமர

ராய்புகழான் செம்பொ னடி.

(௮)

உசு திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

அடியடைந்தார் துன்பத் தழுந்த லழகோ
கடியரவக் கிண்கிணிப்பொற் காலா - முடியின்மதி
வைத்தாய் சுமலை வரதா வராதிலை
முததாவுய் மாகக மொழி.

(கக)

மொழியத் தெவிட்டா முதல்வாரா யேன்றுன்
பொழியக் கருணை யுதவாய் - கழிடப்
புகழ்வே னுனையொற்றிப் புண்ணியா வின்னே
லிகழ்வே னிரந்துண்டா யென்று.

(கஉ)

என்றுமநிக் கண்ணு வெழிற்கமலை யீசாமான்
சுன்று சுமந்த கரதலத்தா - யென்றுனையே
பேசப் பெறுவேனேற் பெற்றேன் பிறவிமுதல்
விசப் பெருவான் வினாந்து.

(கங)

வினாயார் மலரிதழி வேய்ந்த விமலா
நனாயார் விடைபேறு நம்பா - வனாயா
ரரவணிந்த வொற்றியூ ரண்ணலே நெஞ்சிற்
கரவணிந்த நாயேனைக் கா.

(கசு)

காம னுடல்பொடித்தாய் காலன் படவுதைத்தாய்
பூமன் சிரங்கொய்தாய் பூங்கொன்றைத் - தாமனே
ஞல மழுவேன் சுமத்தாய் கனற்கண்சேர்
பல கமலைப் பரா.

(கரு)

பரனென்று மொற்றியூர்ப் பண்ணவனென் றுஞ்சங்
கரனென்றுங் காளகண்ட நென்றும் - வரனென்றுங்

கூறு மடியவடைக் கூற்றன்கும் பிட்டகல்வா
னேறும் பகடோ டிரந்து.

(கசு)

இரப்பார் பசியா லினைவா றெனையார்
புரப்பா றெனவே புகல்வார் - சிரப்பாற்
சிரமேந்து தென்கமலைத் தேவே சனைமுன்
வரமேந்த வாழ்த்தாத வர்.

(க௭)

வனாமகன்வா மத்தான் மணித்திரளை வாரித்
தினாயெறியு மொற்றியூச் செல்வன் - பிரசமலாக
காமற் பொடித்த கனல்வழியான் பூங்கொன்றைத்
தாமன்பொற் றுளே சரண்.

(க௮)

சரணஞ் சரணமென்று சார்ந்தாலா ஞ்ரூ
வரணம் பொடித்தநகை யப்பன் - முரணு
ருழுவை யதனாடையா னேங்கருளா னெஞ்சே
நழுவவிடு வாளுே நமை.

(கசு)

நமரங்கா னொற்றியூ நம்பனையே சேர்மின்
பமரஞ் செறியூப் பறிமி - னியிரவன்றான்
சூட்டுமினன் னேன்புகழே சொல்லுமின் றுன்பொழிய
வோட்டுமின் பேறியூப் முற்று.

(௨௦)

உற்று ருனையன்றி யுண்டோ வடிபேற்குப்
பெற்றாரு நீயே பெருமானே - கற்றார்கள்
பாப்பாடு மாஞர்ப் பரமேசா னோயொழித்துக்
காப்பார்கள் யாரோ கரை.

(௨௧)

௨௬ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

கறைககண்டா நின்னையொரு காலு மறவேன்
பிறைக்கண்டஞ் சூடும் பிரானே - சிறைககலுழ
ஊர்த்தான் றொழுமொற்றி யூரா யருளுன்னேச
சேர்த்தார் தெளியும்வகை தோந்து. (௨௨

தேரார நெடுவீதிச் செலவந் திருவாரூர்
நீரார் சடிவ நிமலனே - காராரூந்
கண்டநின் னன்பாகளைக் காலன் கரத்தேந்து
தண்டஞ் செயலென்றே சாறறு. (௨௩

சாற்றுநிரு நீறணிந்து தண்கண் மணிபூண்டு
போற்றுநிரு நாமம் புனன்றேத்தி - யேற்று
வருவாரதென் னொற்றியூர் வாழ்வாக்கா ளானா
மருவார கருவினிடை வந்து. (௨௪)

வந்திக்கச் சென்றியுண்டு வாழ்த்திடநன் னாவுண்டு
சிறதிக்க நீயுண்டு செஞ்சடைமே - லந்திப்
பிறைபணிந்த தென்கமலைப் பெம்மான்ரு னுண்டு
குறையுண்டோ நன்னெஞ்சே கூறு. (௨௫)

கூறுதமி தொற்றியூர்க் கோமானாக கென்செய்தோ
மேறு விடைமே லெழுந்தருளி - நானுகுழ
லம்மையொடு காட்சி யளித்தருளி நன்னெஞ்சே
நம்மைப் புரந்தருள நாம். (௨௬)

நாமா தவமுடையோ நன்னெஞ்சே தென்கமலைக்
கோமா நெதிரின்று சும்பிடோம் - பூமலை

வெண்பாவந்தாதி.

உஎ

சூடோ மினியகவி சொல்கித் துதியோங்கூந்
தாடோஞ் சிறிதுமித னுல.

(௨௭)

ஆல மிடற்றி லணிந்துமலா மாதாகு
நீலஞ் செவியி னிறுத்தினும் - கோல
மருப்பணித்த வொற்றியூ வள்ளா லுனது
திருப்புகழ்க் கீறுண்டோ செப்பு.

(௨௮)

செப்புங் கமலைத் தியாகேசா வென்றுநீ
யொப்பு முயர்வு மொருவினா - யப்பனே
யுன்னேவிட வென்னே யொழித்தருள்வா யாசேயை
யன்னேவிட லன்றே யழகு.

(௨௯)

அழுதபிள்ளை பாலருந்து மென்பா ரழுது
மிழுதைபெண் மாட்டிரக்க மின்றோ - தொழுதகையை
வெட்டுவா ரில்லையெற்றி மேவுபர மாவிதழிக
கடடுவா வேணியழ கா.

(௩௦)

காவேநது பொன்னகரங் கைவிட்டுத் தென்னாநாப
பூவேநது பூங்கோயில புக்கமாந்தாய் - சேவேநது
மடபனே யென்னே யகற்றிற் பழியுண்டோ
துபபைநோ வேணியாய் சொல்.

(௩௧)

சொலவேன்கே னேயேயின் றாவாயின் மண்ணிட்டு
வெல்வே னெனைநீ விடுத்தகலவா - யலவாய்
களத்தனெற்றி யூராளி காமற்காய்ந் தானென
லுளத்த னருள்வலிகொண் டோரந்து.

(௩௨)

௨௮ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

ஓராரு நின்புகழை யோர்ந்துன்றா டஞ்சமெனச்
சேராரு மின்கவிகள் செப்பாருஞ் - சீரே
திருந்துங் கமலைத் தியாகேசா மண்ணி
லிருந்தென் னிறந்தென் னியட்பு.

(௩௩)

இயங்கலிக்கு மொற்றியூ ரெந்தாய்நின் னன்பர்
நயங்கலிகுந் பாட னவிலேன் - பயங்கலிகு
நெஞ்சேன் கொடுநோயை நீக்கியடி யேன்முன்னின்
றஞ்சேலென் னீயே யரண்.

(௩௪)

அரணம் பொடித்த வழகாநா யேற்கு
மரணம் பிறப்பிரண்டு மாற்றிச் - சரணம்
தருவாயே லாரூர்த்தி யாகேச நென்பே
ரொருவாது நிற்கே யுறும்.

(௩௫)

உறற நிராமயனென் றோதற்கேற் பச்சிறியேன்
பெற்ற பிணிவருத்தம் பேசினான் - முற்றுணாந்து
நீயறியா யொற்றியூர் நின்மலா நீயறியி
னோறியே னன்றோ துவல்.

(௩௬)

துவலடியார் துன்பொழியா நோன்புமுனக் குண்டோ
கவலடியேன் றுன்பங் களையாய் - சுவலினிடைக
கங்காளா தென்சமலைக் காமாரி வெற்புயிர்த்தாள்
பங்காளா வென்னோ பகர்.

(௩௭)

பகலவன் கண்ணைப் பறித்தாய் டகத்தி
லிகலிலேன் கண்மறைத்தா யென்னோ - பகையு

முறவுமிலா னென்ப துணர்த்தவோ வொற்றி
யறவிடையாய் நாபேற் கறை.

(௩௮)

அறையு மறையு மரியு மயனு
நிறையுஞ் சுரருமெதிர் நினறு - பறையுந்
துதியோரின் பூஞ்செவிக்குத தொலவனஞ்சே ராடூப
பதியேநா யேன்புகலும் பாட்டு.

(௩௯)

பாடும் பணியொடுநின் பாதப் பணிய ஓயேன்
கூடும் பொருட்டிமை கொண்டருளவாய - சூடும்
பிறையோய் திருவொற்றிப் பெம்மானே யாககு
மிறையோ யிரங்குந் றினிது.

(௪௦)

இனிய பசுந்தேனு மின்னமுதும் பாலுங்
கணிசசமும் பாகுங் கலந்து - கணின
செவிககருத்த நாவலூர்ச் செம்மலோ வாடூப்
புவிக்கரசே நாயேன் புகல.

(௪௧)

புகலெனககு நீயன்றிப் புண்ணியா வுண்டே
னகவெடுத்து நம்பா நவிலவாய் - ககநந்
தடவுபொழி லொற்றியூர்ச் சங்கரா நாயே
னிடரொழித்துக் காப்பா யினி.

(௪௨)

இனியடியே னென்செய்வேன் யானா யிரபேபன்
பனிமதியுஞ் சூடும் பரமா - துனியகதூ
வேலோனைப் பெற்ற விமலாவா னுருமையார்
பாலோ யெனதுடுக்கண் பார்.

(௪௩)

௩௦ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

பாரளந்த மாயவனும் பங்கயத்து மேயவனு
கீரளந்த செயரசடை நின்மலா - காரளந்த
கண்டாவென் றேத்துநு கபாலியொற்றி யூரவருட்
பண்டார மேகண்ணோப் பாற்று. (சச)

பாவலருங் காவலரும் பண்ணவரு மண்ணவரும்
பூவலரொண் டாபிததப போற்றியே - நாவலருஞ்
சீருநாகருந் தென்கமலைத் தெய்வமே யுண்டோர்ந
பேருநாககத் திராப பணி (சரு)

பிணியென் செய்நெஞ்சே பேதுறே லொற்றி
மணிகண்டன் பாந மல நாக - கணிகொண்டு
பூசித்து நினது புனைந்தேத்தி யெஞ்ஞான்று
சேசித்தோ வாம னினை. (சசு)

நினைவாயெஞ் ஞான்றுமெநிர நின் னுகவி மாலை
புனைவாயென் றுஞாப் புனைந - னெனையடிமை
கொண்டா னினியென் குறைநெஞ்ச மேயனையன
வண்டார மலாககமலை வாழ்த்து. (சஎ)

வாழ்த்துவது நின்புகழை மன்னுநின்ற எற்சென்னி
தாழ்த்துவது நின்னைமனஞ் சாத்துவதுஞ் - சூழ்ததபொழில்
செற்றவொற்றி யூர்வாமுஞ் செல்வத்-தயாகேசா
முற்றவமி லாகககளிதா மே. (சஅ)

மோதகக்கை யாற்பெற்ற முன்னவா நாயேன்செய்
பாதக முற்றுமழற் பஞ்சன்றோ - கோதகனின்

வெண்பாவந்தாதி.

௩௧

என்பர்களை யாளுர்த்தே வாசிரியன் காவணத்துத்
துன்பகலக கண்டு தொழின்.

(௪௯)

தொழுவா ரெழுவா துதிப்பார் மதிப்பா
ரழுவாசூத் தாடுவா ராகி - வழுவாநின்
றொண்டரடித தொண்டிசெயுந் தூப்பே றெனக்கொற்றி
யண்டாபிரா னேயருந்செய் யாய்.

(௫௦)

ஆபாச் சிறியேனு மாய்ந்தபெரி யோருறும்பே
றேபா மகிழ்வினை யெய்தினேன் - றூயா
மதியு மரவுமுடி வைத்தாயா றூர்வாய்
ரிதியே யதனை நினைத்து.

(௫௧)

நின்னைத் துதித்திடுவே னின்வாமத் தேய்ந்தமலைப்
பொன்னைத் துதிததுப் புகழுவே - னுன்னருமை
மக்களையு நன்கு வழத்துவே னொளாற்றி
யககரவம் பூண்டருளை யா.

(௫௨)

ஆவா வடியே னலந்தே னணியாருத்
தேவா தியாகச் செழுஞ்சுடலோ - றோவாலே
யெத்தனைநா ளல்லற்பட் டேங்குவே நெம்பெருமான்
சித்தமிரங் காயென் செயல்.

(௫௩)

செயலொன்று மின்று திருவொற்றி யூர்வாழ்
புயலொன்று வேணிப் புனிதா - பயலொன்று
வெற்பாசி யோடு மிளர்காட்சி தந்தருடொங்
கற்பனையான் பாநாய கா.

(௫௪)

௩௨ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

காட்டுங் கதிரவனீ காணுங்கண் னாயேனென்
மாட்டு விளங்கொளிநீ மாற்றினாற் - காட்டுதிரு
மெங்கு விளக்குவா யீசாதென் னாருநிற்
றங்கு முலகநா தா.

(௩௩)

தாதானீ யேரின்பாற் சார்த்திரப்போன் யானுவந்து
நீதாவென் றேனென்னை நீக்கினா - லோதுகொடை
மற்றெங்குக் காட்டுவாய் மாதேவா வொற்றியூ
ரும்பர மாபுகலே தோ.

(௩௪)

ஓவென் றலறி யொளியடியேன் கண்ணிற்குத்
தாவென்றே னீதிரத்த றுனன்றோ - வேவினா
னென்றுசினந் தொன்றுரையா யோப்பரவை யாமனைக்கேன்
சென்றாய் கமலையமு தே.

(௩௫)

தேவர்பர வொற்றியூர்ச் செல்வாரின் செஞ்செவிக்கண்
மூவர்தமி ழோடியான் மொழிபுன்சொற் - பாவும்
புகுமேயா ழோசையொடு புன்மா னொலியு
நகுமே யதனு ணயந்து

(௩௬)

நயந்துகே னாயே னவிலொருவிண் ணப்பம்
பயந்தவிர நின்பேர் பரித்தேன் - வயங்காரு
ரெந்தாயான் கண்ணிழந்தே னென்றாழி யாவர்க்குந்
தந்தாய்நீ கண்ணிழந்தாய் தான்.

(௩௭)

தானக் களிற்றின் றலைமே லுலாப்போதும்
வானத் திணைபிரமன் மால்வாழ்வு - மேனத்தின்

வெண்டாவந்தாதி.

ந ந.

கோடணிந்த வொற்றியூக் கோமானின் ரொண்டுசெயும்
பாடணிந்த வாழ்விற்றொப் பா (கூ0)

பாடக்கண் பாவலர்க்குப் பண்டுதந்தா யின் றுன்னே
நாடக்கண் ணாயேற்கு நன்குகவி- னீடுன்
புகழ்புதிதா மாநூப் புனிதா வஃதன்றி
யிகழ்பவரோ யாரு மிலா. (கூக)

இலலை யெனவிரந்தாக் கியாமை புண்ணியமோ
கொல்லைவிடை யூருவ குழகனே - நல்லே
யெனவுடாப்பார் நிறகின்றோ வீசனே யொற்றிப்
பனவனே யீததுவகும் பண்பு. (கூ௨)

பண்புடையெந் தாய்நாவற் பாவலறகுத் தோழமைகொ
ணண்புடையா னென்றுவிழி நலகினுப் - நண்புடையே
னல்லே னெனினு மடிமையா னொர்வாழ்
நல்லா யெனககும்விழி நலகு. (கூ௩)

நல்குரவெஞ் ஞான்று நணுகாது நால்வர்க்குச்
சொல்குரவு பூண்ட சுடாமதியான - பல்குரவு
பாவைதரு மொற்றிப் பரமன் புகழ்பாடு
நாவையுடை யார்பா னயந்து. (கூ௪)

நயனங் களிக்க நடனஞ்செய் நாதா
பயனங்கை வைத்த பரமா - வியனஞ்ச
முண்டவா ருரா வுறுநோ யொழித்தென்னைக்
கண்டுகொள னிற்கே கடன் (கூ௫)

௩௪ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

கடனஞ் சமுதாக்கக கற்றும் தமிழே

ஹுடனஞ் சனரோ பொழிகக - விடையோனே

கல்லா யெனிலென் கலாவாய்தென் னெற்றிவாழ்

மல்லாயெல் லாம்வல்ல வா.

(௪௬)

வாயே யுனககிதன்மேல் வாழ்வென்றென் னாரூர்வாழ்

தாயே யனைத்துயிர்க்குத் தந்தையே - நாயேனைக்

காட்பாய் கருணைக் கடலேயென் றின்றமிழாற

பாப்பாடிற் போமே படா.

(௪௭)

படவரவத தோடுபுலிப் பாதனுங்கண் டேத்த

நடவரவங் காட்டுகழ னம்பன் - றடமதிலரு

மொறறியூர் மேவு மொருவர் பணித்தேத்தும

பற்றுளாக குண்டோ பயம்.

(௪௮)

பயன்மதியஞ் சென்னி பரித்தாயவெற் றீன்ற

கயலவிழியோர் பாகங் கலத்தாய் - வியனாராக

கம்பிககா தாகருணைக் கட்டியே நாயேனை

நம்பிககா தானன் னலம்.

(௪௯)

நலமொன் றுனக்குரைப்பே னன்னெஞ்சே கேட்டி

பிலமொன் றரவணிந்த பெம்மான் - கலமொன்று

வாரிசு மொற்றியூர் வாழ்வான் பெருங்கருணை

நாரிபா கன்கழலே நம்பு

(௫௦)

நம்பினே னுன்னை நழுவவிடேல் வெந்நோயால்

வெம்பினேன் வீதி விடங்கனே - தும்பிக்

வெண்பாவந்தாதி.

௩௫

கரத்தோனோ யானுமொரு கான்முனைமண் ணுண்ட
சரத்தோ யருள்கமலே சா.

(௭௧)

சாந்தோர்ப் புரகஞ் தயாதிநீ யேயெனமுற்
ரோர்த்தோர் சொல்கேட் டினையடைந்தேன் - வார்த்தமலைச்
சாபாதென் னொற்றிநா தாகாமுன் கூடலிலே
மாபாவி யைப்புரந்த வா.

(௭௨)

வாழ்வுனக்கீ சன்புகழை வாழ்த்தலே வன்னெஞ்சே
தாழ்வுனக்கன் னோன்புகழைச் சாற்றாமை - பேழ்புவிபும்
போற்றுங் கமலைப் புராணனைவாய் வந்தபடி
சாற்றறுதி யீதுனக்குத் தான்.

(௭௩)

தானே தனக்குச் சரியாநின் றுண்மலர்க்கி
யானே சரண மடைந்தடிமை - யானே
னினியென் செயினுஞ்செ யெம்பெருமா னின்பங்
கனியொற்றி யூர்ச்சங் கரா.

(௭௪)

கராவாய் மதலைவரக் கண்டாய்தென் னாரூர்ப்
பிரானேயாற் றிட்டசெழும் பீதம் - பராவக
குளத்துவரச் செயதாய் கொடியேன்கண் டந்தால்
வளத்தவையோ டொன்றாமம் மா.

(௭௫)

மாதேவா வொற்றியூர் வள்ளா லடியார்செய்
கோதே கொளாதகுணக் குன்றமே - சூதேய்
முலையா ளமர்பாகா முன்னவா தீயே
னுலையா தருளை யுதவு.

(௭௬)

௩௬ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

உதரஞ் சமந்த வுலகளத்தோன் மார்பத
தநரஞ் சிவந்தா எகலாக் - குதர
நிகாமா ளிகையாரூர் நின்மலா வென்று
பகாவாதுன் போடும் பறத்து.

(எஎ)

பாவையூர் தேவர் பரவும் புனிதா
நறவையார் கொன்றையணி நாதா - வழவை
யடையார் புரஞ்செற்ற வண்ணிறென் னொறி
புடையா யெனையா னுவத்து.

(எஅ)

உவந்தால முண்டமர ஞர்புரந்த நம்பா
தவந்தானஞ் சற்றேனுஞ் சாதேன் - சிவந்தால
மனையமன றேன்றி லறியேனா ஞரரசே
உளனையனறி வேறுதுணை யொன்று.

(எசு)

ஒன்றுபுகல் வேனன் னுணர்நெஞ்சே நீயுனக்கு
நன்று புரிதற்கு நாடினால - வன்றிறன்மா
லெறுடையா னொற்றியூ மெமமான்றன் சென்னிமிசை
யாறுடையான் சீனாயே யாய்.

(அ௦)

ஆடரவக் கிண்கிணிக்கா லையா பிறையோடு
சூடரவச் செஞ்சடையாய் தொண்டாசீர் - பாடரவ
மோவாத திருவாரூ ருத்தமா நாயேனைக
காவாமை நன்றோ கழறு.

(அக)

கழல்பணியக் கல்லா கருதுபுகழ் சொல்லார்
விழலுக் கிறைத்தே விளிவாரா - குழன்மொழியாள

வெண்பாவந்தாதி.

௩௭

வாமத்தான் றிங்கள் வளர்சடையான் பொன்னிதழித்
தாமத்தா னொற்றிகர் சார்ந்து.

(௮௨)

துன்பமெலா நீத்தோஞ் சுடுநோ யறத்துறந்தோ
மின்பமெலா மெய்த வினித்தடையெ - னன்ப
ருளத்தான்மென் னாநர்வா மும்பர்பிரா னஞ்சார்
களத்தான் புகழ்நாக் கலந்து.

(௮௩)

கரத்தி லபய வரதங் கலந்தாய்
சிரத்திற் சிரமலை சேர்த்தாய் - வரத்தை
யருளாயஞ் சேலென் றடியேனுக் கென்றோ
தெருளாளா வொற்றியர சே.

(௮௪)

சேலேந்தி னுன்றியத் தீத்த பழிதீர
வேலேந்தி னானே விதித்தவழற - பாலவிழிப்
பித்தன் கமலைப் பிரானெதனாற் றீர்ப்பாளே
பத்தம் கருளாப் பழி.

(௮௫)

பழியஞ்சி யென்றொருபேர் பண்கொண்டா யன்டர்
வழியஞ்சி யஞ்சிக்கால் வைத்துக் - குழியஞ்சி
யாழ்ப் புரிந்துபழிக் கஞ்சா னெனும்பழியின்
மூழ்கலொற்றி யாய்முறையா மோ.

(௮௬)

மோலிமுடி சூடி முறைநிறுவி னாயசாய்
நீலி யிடத்துவைத்த நின்மலா - சூலி
திருமுன் முறையீடுன் செஞ்செவியே லாமை
தருமமோ வாளுரத் தா.

(௮௭)

நா.அ திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

தாங்குமிமி லேறுச் சரமாத் துவசமா
வீங்கு முலைமனையா வெம்பணியிற் - றாங்கு
மொருவனைக்கொ ளொற்றி யுடையாய்நா யேனை
மருவடிமை யாகக்கொள்ளு வாய்.

(அஅ)

வாரார் கயிலை மலையோ மறைமுடியோ
வேராபூங் கோயிலோ வெள்ளுளமோ - சீராநூத்
தம்பிரான் கங்கைச் சடைமுன்பூங் கொன்றையணி
பெம்பிரான் வாழு மிடங்

(அசு)

இடங்காவல் பூண்டதற்குக் கெந்தாய்நின் சென்னி
மடங்காத காதலொடு வைஞர் - தடங்கொங்கை
மின்னேயஞ் செல்லேன் விளங்கொற்றி யூரம்பா
பின்னே தென்ககருள்வாய் பேசு.

(சு0)

பேசேனீ நன்றிப்பிறதெய்வ முண்டென்று
கூசேனினையென்றுங் கும்பிடுவே - னேசேன்
பலிழைநா யென்றாரூர்ப பண்ணவா ரேயா
னலிவோட் டுவதெந்த நாள.

(சு8)

நாளே வினையே நமனே நவக்கோளே
கோளே புரியவெனைக கூடனமின் - றாளே
யெனக் களித்தா னொற்றியூ ரெம்பிரா னென்புன்
மனக்குளிருப் பானென்றும வந்து.

(சு2)

வந்தேன் றிருமுன் மகிழ்ந்துபணிந் தேனமுதே
செந்தேனே கறகண்டே சீனியே - நொந்தேனைக

வெண்பாவந்தாதி.

௩௬

காவென்றே னுநர்முக கண்ண வுருளாது
போவென்ற லன்றே புகழ்.

(௯௩)

புகழ்ச்சிவிருப பில்லா புவனத்தில் யாரே
புகழ்ச்சிவிருப் புள்ள ரெவனோ - புகழ்ச்சி
விருமபினையே லெற்கா விமலாதென் னொறிக
கருமபினோ சொல்லாஸ்த கா.

(௯௪)

பாகம் கலத்தமலைப் பாவையாய் பாவையமா
மோகம் கலத்தமுழு மூடனேன - றேகம்
கலத்தபிணி நின்னருண்முன் கான்முன்றுய யன்றோ
நலத்தழையு மாருரண் னு.

(௯௫)

அண்ணாதென் னொறியூ ராண்டவா செத்தமிழார்
பண்ணா கவிபாடிப் பாவலாக - ணண்ண
விரககிலைதா பேசாதொன் றீயா திருந்தார்
புரக்குடவள்ளற் கீதொருபண் போ

(௯௬)

போதன் பணிபாதன் புண்ணியன் நெனகமலை
நாதன் திருநாவ னுவலாகுத் - தூதன்
கலங்குமெளி பேற்கருளாக காரணமென் னாதோ
துலங்கு மருளைச் சுமந்தா.

(௯௭)

சுமந்தா யருளைச் சுடுரோய் தொலைக்காய்
சுமந்தா னிதுவோ கழறாய் - நமன்றா
னுருளவுதைத தாயொற்றி யூரா யுலக
மருளவதெங் குக்கொட்டு வாய்.

(௯௮)

சு0 திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி

வாயாரப் பாடி மனநெகிழ்ச் சிந்தித்து
நோயாலந் தோவின்னு நோவேனோ - தியானாப்
பாடிப் பரிசுபெறும் பாவியோ யான்மன்றத்
தாடிமகி முங்கமலை யாய். (சுசு)

ஆய்தவன்பர் கூடிக்கூத் தாடிப்பே ரானந்தர்
தோயந்துமகி தொற்றியூர்த் தொன்னகரில் - வாய்ந்தபர
னாநதபுகழ் பாடு மறிஞரில்லத் தோறுமென்றுஞ்
சோந்து மகிமுந் திரு. (சு00)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருக்கமலை யொடுமொற்றித் திருநகர்வா
முருட்செல்வத் தியாகே சன்றொண்
டருக்கமலை யிரந்தளித்தோ னருக்கமலை
யணிவேணி யண்ணன் மீதே
இருக்கமலைச் சிரகிரிவாழ் தியாகரா
சுக்கவிரு நெம்ம னோத்தம்
வருக்கமலை வறவன்பின் முதற்பாவச்
தாடியொன்று வகுத்தான் மன்னோ.

வெண்பாவந்தாதி.

சுக

ஆரூரி னெடுமொற்றித் திருநகரிற்
புற்றிடங்கொண் டமர்ந்தே யாழித்
தேருருந் தியாகேச னிருந்தாடுஞ்
செயற்கேதுத் தெரியி னிரந்த
ஏருரும் புகழ்த்தியாக ராசநா
வலனன்பி னியம்பு செபபற்
சேருரு மினறுதியை முனமறிந்த
மகிழ்வென்று செபப லாமால.

திருவாரூர் பாதி திருவொற்றியூர் பாதி
வெண்பாவந்தாதி.

முற்றிற்று.

உ
கணபதிதுணை,
திருச்சிறுமலை.

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

காப்பு.

சீர்பூத்த வாளுந் தியாகேச னேததுநிக
நாகூத்த வின்சொ னனிபருளு - மோபூத்த
வைங்கரநால் வாழ்முககண் ணாத்தருளி யன்பாரு
மங்களஞ்செப தெயவ மருந்து.

சமபாசாரியர்.

திப்பிணி தீரகருந் சிரபுரத்து வாழ்மருந்து
வாபரசென் னுமபோகொண் மாமருந்து - பாயவிழி
மாசகலப பாடுநா வன்மருந்து மாணிகக
வாசகட்போ பூண்ட மருந்து.

நூல்.

திங்களணி வேணித் தியாகேச னென்னும்பேர்
தங்கப் புனைந்த தனிமருந்து - துங்கத்
திருவந் தருமருந்து செய்யமறைச் சென்னி
மருவுமருந் தாரூர் மருந்து.

சுசு திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

கொன்றை யணிந்த குணமருந்தன் பர்க்கென்று
நன்று மகிழ்ந்துபுரி நன்மருந்து - குன்றாத
காட்சியடி யேற்கருளுங் கண்மருந்து கல்வியான்
மாட்சிபெறு மாருந் மருந்து.

(உ)

மால்பிரமன் காணாத மாமருந்து தற்புகழு
தூல்பலவாய்ந் தோரபிறவி ரோயமருந்து - காலற்காயந்
தெள்ளாத லில்லா வெழின்மருந் தேற்றவாககு
வாளலா மாருந் மருந்து.

(ங)

தேவர்க் கரிய திருமருந்து தென்றமிழான்
மூவா பரவு முதன்மருந்து - காவா
கரமருந்தென் கண்ணோப் கரக்குமருந் தென்றும்
வரமருந்தா மாருந் மருந்து.

(ச)

நீறு புனைந்த நிமலமருந் தோவாது
நாறுகுழல் பால்வைத்த நன்மருந்து - வேறுதுணை
யிலலாப் பெரிய வெழின்மருந்தெல் லாஞ்செய்ய
வல்லதா மாருந் மருந்து.

(ரு)

மாலேற்றிற் காட்சிதரு மாமருந்து செங்கையில
வேலேற்ற கான்முனையின் மெய்மருந்து - காலேற்ற
சென்னியா ரேத்துந் திருமருந்தெல் லாரோய்க்கும்
வன்னியா மாருந் மருந்து.

(சு)

பெண்ணையிடப் பாற்கொள் பெருமருந்து தன்வயிற்றின்
பெண்ணைவைத்த வேற்றில் வருமருந்து - கண்ணை

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை. சுரு

யகழ்ந்தவன்பர் சண்ட வருமருந்தெல் லோரு
மகிழ்ந்துகொளு மாளு மருந்து. (௭)

ஆவணங் காட்டி யடிமை கொளுமருந்து
கோவணங்கள் எத்திற் கொளுமருந்து - தாவாக
கதியடியாக கீத்து களிக்கு மருந்து
மதிமுடித்த வாளு மருந்து. (௮)

அன்பாதுயர் காண வருமருந்து தாள்பணியா
வன்ப்துயர் மாற்ற மருந்துபே - ரின்பம
பயக்குமருந் தோர்நால்வா பாடுமருந் தென்னுண்
மயக்கறுத்த வாளு மருந்து. (௯)

வெள்ள முடித்தசடை மெய்மருந்து நாயடியே
னுள்ளப்பூங் கோயி லுறைமருந்து - களள
மிருவா வுளத்தாக் கினிகுமருந் தின்னன்
மருவாத வாளு மருந்து. (௧௦)

காமனைக காய்ந்ததுதற் கண்மருந்து கூடலிலே
மாமனைய வந்து வழக்குரைத்த - தேமருந்து
கன்னியோரா பாகங் கலந்தமருந் தங்கையிலே
வன்னிவைத்த வாளு மருந்து. (௧௧)

மான்மழு வங்கையிசை வைத்த தனிமருந்து
தேனமாபூங் கொன்றைத் திருமருந்து - கானமாந்த
வேட்டுவனா ருட்கீன் மிசைந்தமருந் தென்பிறவி
வாட்டுமருந் தாளு மருந்து. (௧௨)

சக திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

சுந்தரத்து நீலங் கலந்தமருந் தின்கவிசொல்
சுந்தரர்க்குக் கண்ணோய் தொலைத்தமருந் - திந்துமுடி
பார்த்தமருந் தம்பலத்தி லாடுமருந் தோயாது
வார்த்தபுகழ் மாரூர் மருந்து (க௬)

கண்டக் கறைமருந்து காண்மலர்சேர் மாணிக்காத்
தண்டதரற் காய்ந்த தனிமருந்து - துண்டப்
பிறையணிந்த சென்னிப் பெருமருந்து தூய
மறைபுகழு மாரூர் மருந்து. (க௭)

வெம்பணியிற் றுஞ்சும் விடைமருந்து மெய்யடியார்
நம்ப வருள்புரியு நன்மருந்து - கம்பக
களிறுரித்த கைமருந்து காமன்றே ராய
வளிதவழு மாரூர் மருந்து. (க௮)

அப்பர்சூடர் நோய்தீர்த் தருண்மருந்து பாண்டியன்மெய்
வெப்பொடுக னுந்தீர்த்த மெய்மருந்து - துப்பினையே
யொத்த சடிவமருந் தும்பர் தொழுமருந்து
மத்தமுடி யாரூர் மருந்து. (க௯)

என்பைப்பெண் ணுச்செ யெழின்மருந்து சுந்தரர்மெய்த்
துன்பைத் தவிர்த்தருளுந் தூயமருந் - தன்பை
யிழுவார் பிறப்பறுக்கு மின்மருந்திற் றோறு
மழவார்தென் னாரூர் மருந்து. (க௧)

விண்மணியைக் கண்ணுக்கொண் மெய்மருந்து நாயடியேன்
கண்மணிக்கு முன்னொளியைக் காட்டுமருந் - தெண்ணுமணி

திருவாரூர் மருந்துவெண்பாமாலை. சௌ

கண்டனென வண்டர் கரைமருந்து சோலைதொறும்
வண்டமாதென் னாரூர் மருந்து. (௧௮)

தாமரைபீயான் சென்னி தடித்தமருந் தென்பிறவி
நாமலை வோட்டு நலமருந்து - தேமலைத்த
பூவடியென் சென்னி பொருத்துமருந் தேகம்ப
மாவடிவா ழாரூர் மருந்து. (௧௯)

கண்கமந்த நெற்றிக கவினமருந்து வந்திகா
மண்கமந்து பிட்டுண்ட மாருந்து - பண்கமந்து
சாமம் பரவுத் தனிமருந்து வெப்பரி
வாமஞ்சா ராரூர் மருந்து. (௨௦)

பாம்பும் புலியும் பணிமருந்து பாண்டியபுய
வேம்பணிய றுங்கும வியன்மருந்து - காம்பணிய
தோண்மா தொருபாகத் தோயமருந்து கண்ணுப
வாண்மாத ராரூர் மருந்து. (௨௧)

இத்திரன் போற்று மெழினமருந்தி ரெண்கலைசோ
சத்திரனைத் தேயத்த தனிமருந்து - மத்திரமா
மஞ்செழுத்துள் வாருக கருண்மருந்து வாழ்பவாகா
வஞ்சமகற் றாரூர் மருந்து. (௨௨)

தாரணிந்த கொன்றைச் சடைமருந்து வாமத்து
வாரணிந்த மென்முலையாள் வாழுமருந் - தேரணித்த
வேதமுடி வைகும் வியன்மருந்து வென்றசீ
மாதவர்வா ழாரூர் மருந்து. (௨௩)

சுஅ திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

பைவைத்த பாப்புப் பணிமருந்து பாணருக்காத்
தெய்வக் கவியெழுது சீர்மருந்து - நைவன்பர்
கெய்தப் பொருந்தா வியன்மருந்து கந்தரத்து
மைவைத்த வாரூர் மருந்து. (உச)

வேளைப் பொடித்த விழிமருந்து வெற்பெடுத்தான்
ரோளை நெரித்த சுடர்மருந்து - தானைப்
பாஷும'டி யா துன்பம் பாற்று மருந்து
வரமருளு மாருர் மருந்து. (உரு)

சூலப் படைசுமத்த தொன்மருந்து பாகத்தி
லேலக் குழலியம் ரின்மருந்து - கோலத்
திருப்பதத்தின் மால்விழ்சோ சோமருந்து வன்றி
மரு'பணித்த வாரூர் மருந்து (உசு)

உழுவை யுரினய யுடுத்த மருந்து
வழுவைபுரி போர்த்த மருந்து - கழுவிற
கொடியரை யேற்று குணமருந்து செத்தேன்
வடியிதழி யாரூர் மருந்து. (உஎ)

தேமா நிழலிற் சிறந்த திருமருந்து
பூமாதா போற்றும் புகழ்மருந்து - கோமான்
முசுசுந்தன் கண்ட முதன்மருந்தங் கையில்
வசுவேந்து மாருர் மருந்து. (உஅ)

கள்ளார்த்த வாத்திய ௨ காத்தமருத் தன்பாக்கு
வெள்ளானை யீந்த வியன்மருந்து - நள்ளார்.

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை சுக

புரமெரித்த மூரற் புகழ்மருந்தி யாரும்
வரமுகக்கு மாரூர் மருந்து. (௨௯)

கற்றூர் புகழ்க் கவினமருந்து காழியர்க்குப்
பொற்றாளர் தத்த பொருவின்மருந் - தற்றூர்க்
கிருதிதியாய்க் காககு மியன்மருந்து சார்ந்தோர்
மருளாகற்று மாரூர் மருந்து. (௩௦)

சேற்கொடியன் சூரலடி சேர்மருந்து புற்பறழைப்
பாற்கடலகூ யுண்ணப பணித்தமருந் - தேற்க
துளையர்குலப் டெண்வேட்ட நோன்மருந்து கூடல்
வளையல்விற்ற வாரூர் மருந்து. (௩௧)

தேசம் புகழூர் திருமருந்து தேங்கொன்றை
வாசம் பொல்வேணி மாமருந்து - பாச
மகழடியா ருள்ளத் தமருருந் தொற்றி
மகிழடிவா ழாரூர் மருந்து. (௩௨)

மண்ணெடுமிவிண் கீண்மி வளர்மருந்து வான்கவிரு
ரெண்ணுஞ்செந் நாவிருக்கு மின்மருந்து - பண்ணை
டிசைபாடித் தெவ்வோட்டி மின்பமருந் தாரும்
வசைபாடா வாரூர் மருந்து. (௩௩)

சேந்தன் றவிட்டமுதுண் சீர்மருந்து பூஞ்செல்வி
கார்தனுக் காழித்த காமாமருந் - தேந்து
கொடியில் விடைவைத்த கோமருந்து கம்போர்
மடியடையா வாரூர் மருந்து. (௩௪)

௩௦ திருவாரூர்-மருந்து வெண்பா,மலை.

பெற்றமுவர் தேறும் பெரியமருந் தெக்கலையு
முற்றவுணர் தோருணரு முன்மருந்து - நற்றவத்தோர்
சூழ்மருந் தோரிரண்டு தூய்செல்வ நல்குமினனா
வாழ்ந்தென் னாரூர் மருந்து. (௩௩)

வேதப் பரியுகைத்த மெய்மருந்து வேகவதி
பாதமலா நாதப் படர்ந்தமருந் - தோத
வுலவாப் புகழ்மருந் துத்தமாககுத் தீய
மலமாற்று மாருா மருந்து. (௩௪)

மாயப் பகழிகொண்ட மாமருந்து வஞ்சர்புரந்
தீயக குறுமுறுவல செய்மருந்து - தூயகதி
நலகு மருமருந்து நாடும் பெருஞ்செலவ
மல்குந்தென் னாரூர் மருந்து. (௩௫)

கண்ணுக கினிய கவினமருந்து காமர்மலைப்
பெண்ணுக் குயிராம் பெருமருந்து - விண்ணமராக்
காவி யுதவுமருந் தால மயின்மருந்து
வாவிசூ ழாரூர் மருந்து. (௩௬)

வீதி விடங்கனெனு மெய்மருந்து தூதாகிப்
பாதமலர் நோவப படர்ந்தமருந் - தோதி
யுணர்ந்தா ரறிந்தமருந் தும்பரெலாம் வாழ்க்தி
வணங்குந்தென் னாரூர் மருந்து. (௩௭)

தேவி மகிழத் திருநடனஞ் செய்மருந்து
பாவியேன் கண்ணோயைப் பாற்றுமருந் - தோவி

திருவாரூர் மருத்து வெண்பாமாலை.

ருக

லருளே திருமேனி யாக்கொண் மருந்து
மருளேயா வாரூர் மருந்து.

(ச0)

வானும் புவியும் வணங்குமருத் தன்பாக்குத்
தேனும்பா லும்போன்ற சீர்மருத்து - கூனுங்
குருடும் தவிர்மருத்து குத்தரமான் கொங்கை
வருடிக் கை யாரூர் மருந்து.

(சக)

வரத்தையடி யார்க்கருளும் வான்மருத் தங்கி
கரத்தைத் தடிமருத்து காவற் - புரத்திற்
றயித்தியரைச் சாடும் தனிமருத்து வேளூர்
வயித்தியன மாளூர் மருந்து.

(சஉ)

எய்யாப் புகழ்மருத் தேத்தித் தொழுமடியா
நையா தருள்புரியு நன்மருத்து - வெய்ய
ரடைய வரியுருத் தற்றூக கினிய
மடையருளு மாளூர் மருந்து.

(சங)

இரந்தமலை வன்றொண்டர்க கிட்ட மருத்து
பரந்தமலைப் பாவமுலைப் பாலேச் - சுரந்தன்பிற்
காழிமழ வுக்கருத்தக் கண்டமருத் தண்டரெலாம்
வாழியவென் னாரூர் மருந்து.

(சச)

வீழி மிழலையிடை மேவியவா கீசருக்குங்
காழியாகோ னுக்கும்பொற் காசளித்த - பாழிமருத்
தும்ப ரமுதுணர்ஞ் சுண்மருத்து பூஞ்சோலை
வம்புசெறி யாரூர் மருந்து.

(சரு)

௩௨ திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

மன்னுங் கயிலை மலைமருந்து வான்மதிய
மின்னுஞ் சடைமுடியில் வேய்மருந்து - முன்னுந்
தனையிரந்தோர்க் கீயுந் தனிமருந் தன்பா
மனையிரந்த வாரூர் மருந்து.

(சுக)

ஏடாற் றெதிரேற்று மின்மருந்து தன்னையென்று
நாடார் துயாநாடா நன்மருந்து - பிடார்
தலைவனைத்துத் தாடகைகைத் தார்கொண் மருந்து
மலைவனைத்த வாரூர் மருந்து.

(சுஎ)

ததிவிரவு சோறு தருமருந்தப் பர்க்கு
விதிமுடியைக கொம்மருந்து மேலா - நதிமுடியிற்
றாங்குமருந் தொண்கலத்திற் றுபதமின் னாபிச்சை
வாங்குமருந் தாரூர் மருந்து.

(சுஅ)

தைப்பூச மாடத் தகுமென் றருண்மருந்து
மெய்ப்பூச நீற்று வியன்மருந்து - கைப்போதில்
மானேந் தியமருந்து மாமதப்பெய் பூம்பொழில்கள்
வானேந்து மாரூர் மருந்து.

(சுக)

ஓடு கவாந்திளமை யோரன்புக் கீந்தமருந்
தேடுகனல வேவா தியற்றுமருந் - தோடு
ரரிபரியாச் செய்மருந்து நாவலாபா டிஞ்சீர்
வரிபுனைந்த வாரூர் மருந்து.

(கூ)

கண்களிக்குங் காட்சிக் கவின்மருந்து காரியம்ப
பெண்களிக்கும் பாகப் பெருமருந்து - விண்களிக்க

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

(ருக)

வால மயின்றமருத் தம்பொன் னடியடைந்தார்
மாலகற்று மாரூர் மருந்து.

(ரு௮)

இருந்தாடி யின்பெவர்க்கு மீயு மருந்து
பொருந்தாளுா சுட்ட புகழ்சோ - மருந்துமலாத்
தாட்குறி யன்பா தலைககருளித் தன்றலையில்
வாட்குறிகொள ளாளுா மருந்து.

(ரு௯)

மண்முனிரு நான்குருவம் வாய்த் தனிமருந்து
கண்மூன் றுடைய கவின்கருத் - தொணமாழை
செங்கலைச செய்மருந்து தேவர் தொழுமருந்து
மங்கலிலா வாளுா மருந்து.

(ரு௧௦)

குணசிலை யாகுகொள் குணமருந்து வேதனெடு
சனறுகுணி லாகுகொண்டோன காணம் - னின்றதழ
லோங்கலா யோங்கி யொளிருமருத் தம்மைககு
மாங்கனில் காளுர் மருந்து.

(ரு௧௧)

பாசு பதவாளி பார்த்தற்கு நல்குமருத்
தேசல்லா னாய ரிசைக்குருகு - மாசின்மருத்
தின்னல டு யார்க்கிசையா வின்மருத்தின் பேயுருவாய்
மன்னுமருத் தாளுர் மருந்து.

(ரு௧௨)

புறறிடங் கொண்ட புகழ்மருந்தென் புன்பவநீர்
வற்றிடச் செய்த வளமருந்து - கற்றாப்
புரந்த கணைமருந்து பொன்குளத்திற் கொள்ள
வரந்தத்த வாளுர் மருந்து.

(ரு௧௩)

இசு திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

நம்பினோ னாக்கை நழுவவிடா நன்மருந்து
வெம்பினேன் வெவ்வேயை வீட்டுமருந் - தெம்பிரா
னென்னப்பூங் கோயி லிருக்குமருந் தோனாந்து
வன்னத்தென் னாரூர் மருந்து. (ரு௭)

மதிகேர் சடைமருந்து வன்றொண்ட னாககுப்
பொதுசோறு தந்த புகழ்ச்சேர் - நிதிமருந்து
நானைப்போ வாகாண நந்துவிலக் குடிமருந்து
வானைச்செய் யாரூர் மருந்து. (ரு௮)

புகதன் றலையிலிடி வீழ்ப புரிமருந்து
முததனென வேத மொழிமருந்து - சித்தனாய்க்
கலலானே தின்னக் கரும்பு தருமருந்து
மலலார்தென் னாரூர் மருந்து. (ரு௯)

தூசொலிக்குங் கன்மோதுந் தொண்டர்தலை தாங்குமருந்
தேசொலிகே ளாச்செவிகொ ளின்பமருந் - தாசை
யுதித்தமருந் தண்டங்கீண் டோங்கு மருந்து
வகுத்தவிரந்த வாரூர் மருந்து. (௯௦)

பன்றிபுவி கீண்டறியாப் பாத மலர்மருந்
தொன்றியொன்றா விற்பெற் குதவுமருந் - சென்று
மழியாப புகழ்மருந் தன்பொலாஞ் சென்னல
வழிதேற்று மாரூர் மருந்து. (௯௧)

அப்புகி யார்சேயை யண்ணுவிடந் தீர்த்தமருந்
தொப்போ துறநின்ற லூப்பூச - நப்பின்றிச்

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமலை. ௫௫

செய்தமனக் கோயில்குடி சேர்மருந்து செங்கையிலே
வையமர்கு லாரூர் மருந்து. (௬௨)

இன்பமழ வன்புதல்வி யெப்துரோய் தீர்த்தமருந்
தன்பர் பனியா லடைந்தகொடுந் - துன்பகலப
பண்ணு மருமருந்து பாவிபேன் கண்மாசு
மண்ணுமருந் தாரூர் மருந்து. (௬௩)

நாசனென வோர்மொழிப்பே ரெய்து மருமருந்து
வாசமலர்க கொன்றை வனைந்தமருந் - தாசில்
குருமருந் தின்பங் கொடுக்குமருந் தொண்சீ
மருமருந் தாரூர் மருந்து. (௬௪)

தாயிரங்கா யென்னத் தகுமருந்து சம்பந்தர்க்
காயிரஞ் செம்பொ னருண்மருந்து - நோயோ
டிருந்து வருந்துவர்முன் நெய்தியடையே தீர்க்கு
மருந்துதிரு வாரூர் மருந்து. (௬௫)

குவிகைசிரங் கொண்டடியார் கூத்தாட முத்துச்
சிவிகை கவிகைதிருச் சின்னம் - புவிபுகழ்
வாளுடைய பிள்ளையாக கன்றருளிச் செய்மருந்தொண்
வாளுடைய வாரூர் மருந்து. (௬௬)

விற்கொண் டடித்த விசயற் கருண்மருந்து
கற்கொண்ட சாக்கியனா கண்டமருந் - தற்கொள்
களமருந்து சோழன் கவினரம் பூண்ட
வளமருந் தாரூர் மருந்து. (௬௭)

சுக் திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

சுமரிற்கை தோற்றிக் கழுத்தரிகை பற்றித்
த்மராய்த் தடுத்துவிடேற சத்த - மமர
வெழுப்பிவிடைக காட்சியன்பாக கீந்தமருந் தென்றும்
வழுத்தவிராத வாரூர் மருந்து. (சுஅ)

கற்புணையாற சொறகோன் கடலேறச் செய்மருந்து
மற்புணைத் தத்தான் மலைபோன்ற - நெற்குவையை
வீடுமறு கெங்குநிறை வித்தமருந் தொண்செரி
மாடுபுனை யாரூர் மருந்து. (சுஆ)

வீயாச் சிரகிரியின் மேயசெட்டிப் பெண்ணுக்கு
மாயாத் தயில மருந்தேந்தித் - தாயாய்வந்
தனபாட் மருத்துவஞ்செ யான்மருந் தொண்கடலசூழ்
மன்பாரசொ லாரூர் மருந்து. (சு௦)

சன்றிழந்த வாவிர்க்கங் கண்டுதே றுந்ந்தசேய்க்
கன்றுயிர தந்தமருந் தாரூராக - கொன்று
மருச்சனைபாட் டென்ற வருமருந்து சோலை
மருச்செறிதென் னாரூர் மருந்து. (சு௧)

காலன்சன றுகக் கறக்கும் பசுவாகி
பேல வுலாய வெழின்மருந்து - சால
விறுகு மனத்தேற் கிரங்குமருந் தந்தேர்
மறுகுதிக ழாரூர் மருந்து. (சு௨)

கலத்திற் படைத்த கறிமீண்டு சேயாய்
நலத்தின்வரச் செய்மருந்து நந்தன் - குலத்தி

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை. ௫௭

லுயர்மறையோ னுப்தா னுறச்செய் மருந்து
மயாவகற்று மாநூர் மருந்து. (௭௩)

காட்டமறைக காட்டிற் கதவுதிறக் கும்மருந்து
மீட்டக் கதவடைக்கு மெய்ம்மருந்து - வேட்ட
வதிபத்தா பொன்மீன்பெற் றுண்டமருந் தன்பா
வதியுற்ற வாநூ மருந்து. (௭௪)

பொய்யா மருந்து புனல்கு டியமருந்து
மெய்யாக கொளியாய் மிளிர்மருந்து - ஸையா
வுளத்தாக கிருளா யொளிக்குமருந் தின்ப
வளத்தாலா ராநூ மருந்து. (௭௫)

அண்டி வணங்கா வணாகுரு டாபோட்த்
தண்டியடி கட்கிருகண் டந்தமருந் - துண்டிவிரா
நஞ்சமுதா நாவரசா நன்சருத்தச் செய்மருந்து
மஞ்சதிக ழாநூ மருந்து. (௭௬)

சொல்லரசை மாவேழஞ் சூழ்ந்துவணங் கிச்சமணர்க்
கொலலத் திருபடி குணமருந்து - பலவவனைச்
சைவக் கரையேற்று தண்மருந்தன் பர்க்குமல
மைவிலககு மாநூ மருந்து. (௭௭)

நீற்றறைவா கீசருக்கு நீர்வாவி யாயினந்தென்
காற்றா யமுத கலைமதியாய்த் - தோற்றிச்
சுகஞ்செய்யச் செய்மருந்து தொன்மறையோர் கூடி
மகஞ்செய்யு மாநூர் மருந்து. (௭௮)

௩௮ திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை.

திருக்கயிலைக் காட்சிதரி சிக்கக்கை கான்மார்
புருக்கலையச் சென்றவப்பர்க் குந்தத் - திருக்காட்சி
யையாற் றருளுமருந் தங்களத்தில வெப்பயகடு
வையாற்று மாரூர் மருந்து. (௭௯)

தந்தைக் கொலைசிவ தர்மமாச் சேய்ஞலூர்
வந்தபிள்ளை யார்க்கருளு மாமருந்து - சுந்தரர்முன்
ஞற்றினிலிட் பிக்குளத்தி லாய்ந்தெடுத்த பொன்சேயான்
மாற்றுடைத்த வாரூர் மருந்து. (௮௦)

சேரர் பெரு மாரூர் செய்ம்மும் மணிக்கோவை
யேரமையக கேட்டமருந் தேயர்கோன் - சீர்வயிற்றுச்
சூலைம்பி போய்த்தீர்ககச் சொன்மருந்து செங்கழுநீர்
மலைபுனை யாரூர் மருந்து. (௮௧)

சோத்தி மதுரையிற்கை தேய்த்ததிருத் தொண்டரா
மூர்த்திக் கரசளித்த முன்மருந்து - பூர்த்திநமி
நந்திரீ ரால்விளக்கு நன்கெரிக்கச் செய்மருந்து
வந்துவிண்கு மாரூர் மருந்து. (௮௨)

மாமணத்தின் மானக்கஞ் சாறனார் மாமகளார்
பூமணக்குங் கூந்தனம் பூணூலாக - காமென்
றறிந்து வளர் வித்த வருமருந்து நாகம்
வரிந்தவரை யாரூர் மருந்து. (௮௩)

அன்புருவாங் காரைக்கா லம்மைதிரு வந்தாதி
யின்புறக் கேட்ட மருந் தேர்முரு - கன்பூண்டி

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலே. ௫௯

பிற்கவர்த பொன்னம்பி பேத்தத் தருமருந்து
மற்கலந்த வாரூர் மருந்து. (௮௪)

உதியப்பிரான் வன்றொண்ட ரோடையா நேக
நதிவிலகி மேற்புறத்தி னண்ணி - வதியுதவ
வாற்றுமருத் தொண்மன்றத் தாடுமருந் தென்ஃவலை
மாற்றுமருத் தாரூர் மருந்து. (௮௫)

தாலி கொடுத்தெதிரோ சாரகும் கிலியத்தை
பேலக கொடுத்தாப மிட்டுவந்த - நூலணிந்த
மார்பனாயிற் சென்றுண்க மாவென்ற நனமருந்து
வாரபுகழா ராரூர் மருந்து. (௮௬)

கழுத்திற் கயிறு கலையாரூர் பூண்டன்
நிழுத்தபினோ நின்றமருந் தியாரும் - வழுததக
குருத்தடியில் வாதலூர்க கோமானை யாண்ட
மருந்துதிரு வாரூர் மருந்து. (௮௭)

ஆரூர்ப் பிறந்தார்க ளாருமி நந்திருஞ்
சீரூர் கணங்களெனச் செப்புமருந் - தேனரு
மாண்பனை காய்க்க வருளுமருந் தாரருள்சோ
மாண்பகலா வாரூர் மருந்து. (௮௮)

வேனில்வெப பந்தவிர வெள்ளியமுத் தின்பத்தா
மேனிழற்ற வேணுபுர வேந்தர்க்குத் - தானளித்த
தண்மருந்து சங்கத் தமிழ்ப்புலவ ரோடாய்ந்த
வண்மருந் தாரூர் மருந்து. (௮௯)

சூ0 திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமலை.

நாகைக்கா ரோணத்தி னாவலூர் நம்பிக்கு
வாகைப் புரவிமணி மாலேமுத - லோகையொடு
தந்த மருந்தினேசை சாராமாறா முன்பசித்து
வந்தமருந் தாரூர் மருந்து.

(சூ0)

இத்தனம் தாங்கி யெழின்மதுரை மாமறுகில
வந்து விலைபகாத மாமருந்து - சந்தமலி
போதல் தருமருந்து பூவணத்திற் சென்றிரத
வாதஞ்செ யாரூர் மருந்து.

(சூ1)

ஆறு சுவையமுத மன்பின முகமனெடு
நாறு குழறகெளரி நாகுட்ட - வீறுபெற
வுண்ட முதிடமருந் தொணகாளே யாயமழவா
மண்டமுதா ராரூர் மருந்து.

(சூ2)

மலையத் துவசனபொன் மாலையோ டா -
வலையத்தி யோளோ முழைத்த - லிலைமருந்
தட்டசித்தி மாத ரறுவாக கருண்மருந்து
மட்டவிழதா ராரூர் மருந்து.

(சூ3)

சிங்கத்தைச் சிமடனாய்ச் செற்றமருந் தண்டருட்
லங்கத்தைப் பூண்ட - வருமருந்து - திங்கொளி
கங்கை யணிமருந்து காமா மலையயந்த
மங்கைசே ராரூர் மருந்து.

(சூ4)

மாமை திகழ்மருந்து மாலேத் துழாயணிந்த
வாமை முதுகோ டணிமருந்து - காமனுயி

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமலை.

சூக

ரன் றிரதி வேண்ட வருண்மருந்து வீதிதொறு
மன்றுதிக முருநா மருந்து.

(சூரு)

மழுவா ஸெறிபத்தா மாய்த்தகைம்மாப் பாக
மொழுமா றருளுமருந் தின்பின - வழுவா
வலாசேச சிவகாமி யாண்டாராபூவ கூடை
மலாசேர்த்த வாரூர் மருந்து.

(சூசூ)

சிலத்தி யரசாயககோச் செவகண்ணு னென்று
நலந்திகழத தோன்றியனபு நண்ணி - வலுந் தி
வாகுதளி மேவி யமரு மருமருந்து
மாககவினு ராரூர் மருந்து.

(சூ௪)

நலம்பொலியுஞ் சேராயிரா னனது சொளப பாதச
சிலம்பொல்கேட் பிததருநின செலவ - வலம்பொலிநர்
னாவலூக கோண்பு லுருருந் தம்பொழிலவாப
மாவலூ ராரூர் மருந்து

(சூ௫)

திருமருந் செட்டிவிடந் தீர்த்துயபச் செய்த
வருமருந்து வேணுபுரத தனபாக - கிருந்திநீத
தோடன கணாசேர வுருதுமருந் தம்பொனசெய
மாடமலி யாரூர் மருந்து.

(சூ௬)

திருமருந்து வேதச் சிரமருந்தா னுதந்
தருமருந்தென் கண்ணேப் தவிர்க்கு - மருமருந்து
தேமருந்து நேருந் தியாகேச னென்னுமபோ
மாமருந் தாரூர் மருந்து.

(சூ௦௦)

ப ய ன்.

மருந்துமருத் தென்றுகவி மாலை புனைந்தேன்
வருந்துமெளி யேனின்னல் மாற்றி - யிருந்தன்
பெருமா புகழ்பாடும் பேராத செல்வம்
தருமாரு வாழ்தியாகேசன்.

(101)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாபிரம்.

திருந்துபுக ழாருத் தியாகேசன் றன்னை
மருந்துமருத் தென்றினிது வாழ்ததிப் - பொருத்துதி
சாற்றுந் தியாகரா சக்கவிஞர் கியாமெலலா

மாற்றிவந்தகம்பலியைப்பாடினார்.

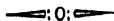
V.B. SUBRAHMANYASARMA

TAMIL-PAINT.

திருவாரூர் மருந்து வெண்பாமாலை

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தியாகேசன் திருவடவாழ்க.

உ
சிவமயம்.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
உ.	க௦	நம்மா	நம்பா
சு	எ	வெய்ந்த	வெந்த
க௦	கரு	சூன்கண்	சூன்றுகண்
கடி	கசு	கைலா	கயிலா
உசு	கநு	வான்	வாள்
நு	சு	பணி	பிணி

